

Titel: Domsafsigelse.

Citation: "Domsafsigelse.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e8113.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Domsafsigtelse.

§ 252.

Vil Indstævnte fremsætte Formalitetsindvendinger mod Ankesagen, eller ønsker

han, uden selv at påanke, Dommen forandret eller Ophævet, skal han i det nævnte første Retsmøde fremlægge en skriftlig Angivelse af bemeldte Indvendinger eller af sine Ankegrunde samt den Påstand, som han agter at nedlægge. Ønsker Indstævnte blot Dommen stadfæstet, er det tilstrækkeligt, at han mundtlig erklærer dette.

Når Indstævnte har afgivet sit Svar, tager Retten efter Appellantens Begæring Bestemmelse om Tiden for Domsforhandlingen — der dog ikke uden begge Parter Samtykke må ansættes tidligere end 4 Uger efter Retsmødet — for så vidt der ikke ifølge Sagens Beskaffenhed efter eller uden Opfordring fra Parternes Side findes Anledning til at bestemme, at den skal forhandles skriftlig.

§ 253.

Påstande eller Anbringender, der ligge udenfor den ved Landsretten stedfundne Procedure, kunne ikke fremsættes uden Modpartens Samtykke; dog kan Retten tilstede deres Fremsættelse, når det findes undskyldeligt, at de ikke tidligere ere fremkomne, og deres Afskærelse vilde medføre et uforholdsmæssigt Tab for Parten.

§ 254.

Den, der ønsker at opnå den i § 253 ommeldte Tilladelse, må i en Påtegning på Stævningen eller den i § 252 omtalte skriftlige Angivelse meddele, hvad han agter at begære Tilladelse til at fremføre, samt de formentlig derfor talende Omstændigheder, og Retten bringer da Spørgsmålet om Tilladelsens Meddelelse til Afgørelse i det første eller, om fornødent, et senere berammet Retsmøde, efter at Parterne have udtalt sig.

Vil en Part, uden at have iagttaget den anførte Fremgangsmåde, søge at opnå bemeldte Tilladelse, må han snarest muligt til Retten indgive et skriftligt, begrundet Andragende, der tillige må indeholde Oplysning om Grunden til, at Andragendet ikke er fremkommet tidligere. Finder Retten tilstrækkelig Undskyldning herfor, ansættes et Retsmøde, såfremt dette kan sinde Sted

inden Domsforhandlingen, og Andrageren har da med et af Retten fastsat Varsel at give Modparten Meddelelse om dette Retsmøde og dets Genstand. Udebliver Andrageren, bortfalder hans Andragende; udebliver Modparten, anses de i Andragendet påberåbte Grunde for beviste.

Meddeler Retten Tilladelsen, tilstås der på Begæring enhver af Parterne den fornødne Tid til at varetage sit Tarv i den Anledning, ligesom en berammet Domsforhandling, om fornødent, udsættes. Såfremt en begært Skriftveksling Skønnes at være nødvendig, fastsætter Retten Frister for Processkrifternes Meddelelse og berammer et nyt Retsmøde, hvorhos de i §§ 209, 210 og 211 givne Regler komme til Anvendelse.

Fremkomme nye Påstande eller Anbringender først under Domsforhandlingen, og finder Retten i Overensstemmelse med de foranstående Grundsætninger, at deres Fremførelse bør tilstedes, bestemmer

den det fornødne i Lighed med de i § 218 givne Regler.

§ 255.

Nye Beviser kunne fremføres for Højesteret med Modpartens Samtykke, eller når der samtidig med Forkyndelsen af Stævningen eller Fremlæggelsen af den i § 252 omtalte skriftlige Angivelse er givet Modparten skriftlig Meddelelse om, af hvilken Art de nye Beviser ere, og hvad derved forventes bevist. Foreligger der tilstrækkelig Undskyldning for, at den nævnte Meddelelse ikke er givet som anført, kan Retten tilstede, at den fremkommer på et senere Trin af Sagen, i hvilken Henseende tilsvarende Regler til de i § 254 givne komme til Anvendelse. Modparten kan i øvrigt frafalde den omhandlede Meddelelse.

§ 256.

Når Omstændighederne tale derfor, kan Højesteret tillade, at enkelte Punkter eller Dele af Sagen, som ikke have foreligget for eller ikke ere påkendte af Landsretten, indbringes for Højesteret. Med Hensyn til Opnåelsen af sådan Tilladelse komme til-

svarende Regler til de i § 254 givne til Anvendelse.

§ 257.

I det første Retsmøde har Retten, forsåvidt den ikke anser det for hensigtsmæssigt at udsætte Afgørelsen til et senere Møde, efter Begæring, og efter at der i Retsmødet har været givet Parterne Lejlighed til at udtale sig, at træffe de fornødne Bestemmelser i Henhold til §§ 148 og 149 om Afhørelse af nye eller gentagen Afhørelse af tidligere førte Vidner, Syns- eller Skønsmænd, om personlig Afhørelse af Parterne efter § 193, om det skal Pålægges Modparten eller Tredjemand at fremkomme med Dokumenter m. m. Deslige Bestemmelser kunne også senere træffes af Retten i eller udenfor et Retsmøde, og hvis det, når Begæring om at erholde en sådan Bestemmelse fremkommer, findes hensigtsmæssigt, kan Retten kræve Modpartens mundtlige eller skriftlige Udtalelser om Spørgsmålet.

Parterne kunne ikke fordre nogen foreløbig eller særskilt forudgående Bestemmelse af Retten om Bevisbyrdens Fordeling.

§ 258.

Skulle Vidner og desl. føres for den dømmende Ret eller for et eller to Medlemmer af samme (§ 149), skal der mindst 3 Dage forud gives Modparten Meddelelse om deres Navn, Stilling og Bopæl samt om, hvad der ved dem agtes bevist, forsåvidt han ikke allerede under Sagen har erholdt fornøden Kundskab herom.

De nye Dokumenter, som en Part vil påberåbe sig, skulle mindst 14 Dage før Domsforhandlingen afgives til Modparten enten i Original eller i Genpart, og i sidste Fald skal Originalen samtidig henlægges til Eftersyn for Modparten på Rettens Kontor.

Beviser, med Hensyn til hvilke de foranstående Regler ikke ere iagttagne, skulle efter Påstand lades ude af Betragtning, medmindre Retten tilsteder deres Benyttelse i Overensstemmelse med de i § 218 givne Regler.

§ 259.

Om processuelle Meddelelser gælde de i § 212 givne Regler.

Om Udsættelse af Domsforhandlingen komme de i § 216 foreskrevne Regler til Anvendelse.

Andre Afgørelser end de i §§ 243 og 246 nævnte, som blive at træffe af Højesteret inden Domsforhandlingen, kunne i det Omfang, Retten bestemmer, træffes af et Udvalg, bestående af tre af Rettens Medlemmer. Udvalgets Sammensætning bestemmes af Iustitiarius efter Forhandling med Rettens Medlemmer.

§ 260.

Ved Domsforhandlingen skulle Formalitetsindsigelser mod Ankesagen behandles før selve denne og særskilt påkendes, medmindre Retten bestemmer, at de alle eller nogle af dem skulle forhandles i Forbindelse med Realiteten. Bestemmelsen i § 206, 3dje Stykke, gælde også ved Højesteret.

Domsforhandlingen indledes ved, at Appellanten fremstår og lader Ankestævningen og den påankede Afgørelse oplæse. Iøvrigt gælde de i §§ 219 og 220 fastsatte Regler med de Lempelser, Retten i de enkelte Sager bestemmer.

§ 261.

Påstand om den indankede Afgørelses Forandring eller Ophævelse eller om Sagens Hjemvisning kan nedlægges ikke blot af den, der har udtaget Ankestævningen, men også af Modparten, jfr. §§ 252 ff.

Klager over Behandlingen ved Landsretten, som efter Sagens Stilling ved Højesteret ere uden nogen reel Betydning for vedkommende Part, kunne af højesteret lades ude af Betragtning.

§ 262.

Når Sagens Forhandling er afsluttet, afsiges Dom snarest muligt. Domsforhandling i en ny Sag man ikke finde Sted, forinden Dommen i den optagne Sag er vedtaget.

§ 263.

Når skriftlig Behandling finder Sted på Grund af Sagens Beskaffenhed, jfr. § 252, forhandles Sagen ved skriftlige Indlæg, ikke over to fra hver Side, som veksles mellem Parterne og afgives til Retten i Forbindelse med Sagens Dokumenter inden de Frister, som Iustitiarius bestemmer. Har Bevisførelse fundet Sted, kan enhver af Parterne i dertil berammede Retsmøder fremlægge et skriftligt Indlæg. Udgår en Sag til skriftlig Behandling på Grund af Indstævntes Udeblivelse, har Appellanten inden en fastsat Frist at aflevere et skriftligt Indlæg tilligemed Sagens Dokumenter, derunder fuldstændig Beskrivelse af det for Landsretten Passerede. Oplyses det, inden Sagen er påkendt, at Indstævntes Udeblivelse ikke kan lægges ham til Last som en Forsømmelse, kan Højesteret reassumere Sagen. Mundtlig Domsforhandling finder ikke Sted i disse Sager. Hvis Appellanten har stævnet Vidner til Førelse for Højesteret, og de have givet Møde, kan Højesteret bestemme, at de, inden Sagen udgår til skriftlig Behandling, skulle afhøres, efter at Appellanten har fremstillet Sagens Omstændigheder. I øvrigt sker Vidners førelse, Syns- eller Skønsforretningers Optagelse og Parters Afhøring for Underret, medmindre Højesteret bestemmer, at den skal ske for et af Rettens Medlemmer. Ved skriftlig Behandling finde iøvrigt de almindelige Regler om Højesteretsproceduren Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ 264.

Når Højesterets Dom går ud på Hjemvisning, kan enhver af Parterne henvende sig til Landsretten med en Udskrift af Dommen og begære et Retsmøde berammet, hvortil han da har at indkalde Modparten med et af Rettens Iustitiarius fastsat Varsel. Sagen fremmes derefter i Overensstemmelse med de almindelige Regler.